

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 8C/123/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212475
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Čipková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6912212475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Evou Čipkovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti odporcovi: Slovenská republika - v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00166073, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania sa z a m i e t a .

Návrh navrhovateľa o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy sa z a m i e t a .

Odporcovi sa voči navrhovateľovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa domáhal na odporcovi zaplataenia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi Jánovi Bartaovi. Vec je vedená pod č. EX 3859/2004. Exekučný súd poveril exekútora vykonaním exekúcie a dňa 02.11.2009 podal postupom podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora, pričom o tejto zmene súd nerozhodol v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V predmetnom prípade pritom neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach, ktoré vyústili podľa neho do porušenia jeho práv a spôsobeniu škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 16.09.2010 o zmene exekútora. Takto vznikla navrhovateľovi majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, teda navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,00 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 Eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,00 Eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 Eur, teda celkove sumu 175,00 Eur, ktorá suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 553,20 Eur, pričom navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe aplikácie v návrhu citovaných nálezov

ústavného súdu, teda 663,88 Eur : 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac a v tejto veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 323 dní. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca sa k obsahu návrhu písomne vyjadril a žiadal návrh ako neopodstatnený zamietnuť. Podľa jeho názoru návrh je zmätočný, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si navrhovateľ uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo možné predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí nemôže byť nesprávnym úradným postupom a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Pokiaľ ide o namietaný nesprávny úradný postup súdu a to nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, odporca uviedol, že vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) zákonom ustanovenú lehotu, lehotu v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť samotného navrhovateľa a nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím aj iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup. Odporca tiež poukázal na ustanovenie § 44 ods.8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie. Navrhovateľ nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať, či došlo k zbytočným prietahom, je ústavný súd. Odporca namietal, že by navrhovateľ bol preukázal jednak vznik a jednak výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaným vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je návrh právne neopodstatnený.

Na pojednávanie sa nedostavil zástupca navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania vykázané, navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania, súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa ako aj odporcu, ktorý žiadal svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlniť a nežiadal odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporcu a to v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu 8C/123/2012 tun.súdu, návrhom, uznesením KS č.konania XXNcC/XXX/XXXX, dokladmi o doručení rozhodnutí KS účastníkom konania, návrhom na prerušenie konania, návrhmi na zrušenie pojednávania, vyjadrením odporcu zo dňa 23.11.2015, ako aj pripojeného spisu 2Er/62/2004 tun.súdu, najmä návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 04.11.2004, žiadosťou o udelenie poverenia zo dňa 18.11.2004, poverením zo dňa 08.12.2004, návrhom na zmenu exekútora zo dňa 02.11.2009, dožiadaním okresného súdu pôvodnému súdному exekútorovi zo dňa 05.11.2009, vyúčtovaním trov exekučného konania pôvodného súdneho exekútora zo dňa 25.06.2010, uznesením o vyhlásení exekúcie za neprípustnú č.konania XEr/XX/XXXX zo dňa 16.09.2010, právoplatným dňa 09.01.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ spolu s návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania podal návrh na prerušenie konania z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR v tejto konkrétnej veci, keďže podľa názoru navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici porušil jeho práva tým, že nevyhlásil sudcov okresného súdu z konania, a tým boli porušené práva navrhovateľa na zákonného sudcu a právo na nestranný súd. Keďže bola podaná sťažnosť na ústavný súd, kde sa má vyriešiť otázka zákonného sudcu, kde dôsledkom sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci,

ktorá otázka môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O.s.p.

V zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V zmysle tohto ustanovenia je teda povinnosť súdu konanie prerušiť, ak ide o otázku, ktorá nespadá do kompetencie súdu. O daný prípad však v tejto veci nejde, keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že všetci sudcovia tunajšieho súdu neboli z konania vylúčení, kde týmto rozhodnutím je tunajší súd viazaný, a teda nebol dôvod na prerušenie konania v zmysle tohto ustanovenia, keďže o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup tunajšieho súdu. Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., v zmysle tohto ustanovenia môže konanie súd prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ide o ustanovenie, kde súd len môže konanie prerušiť podľa svojho uváženia. Keďže o zaujatosti sudcov tunajšieho súdu bolo už nadriadeným súdom rozhodnuté a súd je týmto rozhodnutím viazaný, nie je dôvod prerušovať konanie vzhľadom na to, že navrhovateľ podal sťažnosť na ústavný súd, kde je potrebné prihliadnuť aj na to, že navrhovateľ vôbec ani neosvedčil skutočnosť, že sťažnosť na ústavný súd vôbec podal, keďže predložil len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho podanie tejto sťažnosti. Pokiaľ navrhovateľ uviedol ďalší dôvod na prerušenie konania, a to prebiehajúce iné konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, v ktorom konaní konajúci súd rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, v danom prípade je potrebné poukázať, že by išlo o prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., kde pre tunajší súd vyplýva len možnosť prerušiť konanie v prípade, že súd zistí, že na inom súde prebieha konanie a rieši sa otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Keďže pred iným súdom prebieha konanie o náhradu škody, kde súdu nie je celkom zrejmé, aké sú právne a skutkové závery pre riešenie prejudiciálnej otázky, vychádzajúc z toho, že v obdobných veciach Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil uznesenia tunajšieho súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, súd nevidí dôvod na prerušenie konania s prihliadnutím aj na tieto iné dôvody pre prerušenie konania, keďže súdu nie je zrejmá priama súvislosť otázok, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu a zo strany navrhovateľa ide len o vytváranie prekážok pre rozhodnutie vo veci. V danom konaní ide o náhradu škody, ktorá mala vzniknúť v exekučnom konaní konajúcim súdom, kde exekúcia sa mala vykonať na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, pričom v tomto konaní ide o otázku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu na základe toho, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, a preto súd nevidí priamu súvislosť prebiehajúceho konania na toto konanie. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Navrhovateľ opiera svoj návrh o nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo veci XEr/XXX/XXXX z dôvodu nevydania rozhodnutia o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, keď odporca na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 tohto zákona o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods.1, písm.a) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods.1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm.b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods.2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Zo spisu XEr/XX/XXXX tunajšieho súdu bolo zistené, že dňa 02.11.2009 bolo doručené exekučnému súdu podanie navrhovateľa označené ako návrh na zmenu exekútora. Písomnou výzvou exekučného súdu zo dňa 05.11.2009 bol pôvodný súdny exekútor vyzvaný na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekútorskeho spisu písomného v lehote 10 dní. Exekútor doručil súdu tieto písomnosti až dňa 25.06.2010, pričom súd svojím uznesením č. XEr/XX/XXXX zo dňa 16.09.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.01.2013.

Podľa § 44 ods.8,9 Zák. č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd návrh navrhovateľa zamietol, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť návrhu. Navrhovateľ nepreukázal naplnenie atribútov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom. Nepreukázal najmä nesprávny úradný postup, pretože tvrdenie navrhovateľa o bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu od podania návrhu na zmenu exekútora do vydania rozhodnutia o zmene exekútora nebolo pravdivé, keďže v konečnom dôsledku súd exekúciu v plnom rozsahu zastavil, pretože exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a plnenie ním priznané bolo potrebné považovať za rozporné s dobrými mravmi. Súd poukazuje aj na to, že podľa Exekučného poriadku pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda pôvodnému exekútorovi nič nebránilo vykonávať potrebné úkony, avšak ako to vyplýva z uznesenia súdu o zastavení exekúcie, ktoré bolo potvrdené aj krajským súdom, návrh na vykonanie exekúcie nemal byť navrhovateľom ako oprávneným vôbec podaný. Nedošlo preto k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu, ako ani nezákonnému rozhodnutiu, keďže exekučný titul nebol spôsobilý pre pokračovanie v exekúcii. Tým bol vyvrátený samotný skutkový základ primárneho atribútu zodpovednostného vzťahu, v dôsledku čoho bol návrh zamietnutý. Štát nezodpovedá za správanie účastníka konania, v danom prípade navrhovateľa ako oprávneného v exekučnom konaní.

Podľa judikatúry Ústavného súdu SR samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty (v danom prípade nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní) sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, pretože je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu, navyše uznesenie o zmene exekútora nepredstavuje skončenie konania a uplynutie času od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia súdu mohlo byť právne významné len pri hodnotení primeranosti celého konania. Navrhovateľ však nepreukázal zásah do jeho práva prekročením lehoty, keďže súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ preto nepreukázal primárny atribút zodpovednostného vzťahu a to nesprávny úradný postup, v dôsledku čoho bol návrh zamietnutý. Súd ďalej podotýka, že pre záver o zbytočných prieťahoch exekučného súdu nestačí len samotné prekročenie 30 dňovej lehoty, ale aj naplnenie ďalších okolností prípadu medzi ktoré patrí správanie sa oprávneného, jeho súčinnosť, súčinnosť súdneho exekútora, iné procesné prekážky, vrátane ďalšieho priebehu konania, postup exekútora. Novelizovaná právna úprava ustanovenia § 9 ods.2 Zák. č. 514/2003 Z. z. zakotvila už aj požiadavku posúdenia nesprávneho úradného postupu v závislosti od výsledkov právoplatných rozhodnutí označených súdov (Európsky súd pre ľudské práva alebo Ústavný súd SR), alebo vybavenia sťažnosti na prieťahy, prípadne žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy a v tomto konaní nebolo preukázané, že by takéto sťažnosti boli vybavované. Práve navrhovateľ, ktorý poukazoval na zásah do svojich podnikateľských aktivít sa v ich dôsledku stal centrom pozornosti ochrany spotrebiteľa a podmienky poskytovania úverov, na základe ktorých boli vydávané exekučné tituly predstavujúce najmä rozhodcovské rozsudky, boli kvalifikované ako neprijateľné podmienky, osobitne je potrebné poukázať na uznesenie Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu zo dňa 16.11.2010, POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti T.C., C-76/10, ktorý práve vo vzťahu k navrhovateľovi rozhodol, že Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozhodnutia vydaného bez účasti spotrebiteľa, povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom a uplatnenej v tomto rozhodnutí, ak tento súd má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave a podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže uvedený súd vykonať takéto posúdenie v rámci obdobných konaní na základe vnútroštátneho práva.

Nedodržanie uvedenej zákonom stanovenej lehoty nemohlo byť na úkor riadnemu výkonu spravodlivosti, rešpektovania základných princípov konania, pretože v predmetnom exekučnom konaní došlo k zastaveniu exekúcie v plnom rozsahu a to práve v dôsledku skutočností skonštatovaných v uznesení tunajšieho súdu č. 2Er/62/2004 zo dňa 16.09.2010, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 43CoE/293/2012 zo dňa 21.11.2012. Navrhovateľ ako oprávnený inicioval exekučné konanie nedôvodne, v dôsledku čoho je potrebné vyhodnotiť aj plynutie lehôt, keďže návrh na vykonanie exekúcie nemal byť vôbec podaný.

Výkon práva navrhovateľa by bol aj v rozpore s dobrými mravmi, pretože predstavuje účelovo vykonštruovaný nárok.

Z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti za vznik škody, nebol daný dôvod vykonávať ďalšie dokazovanie a zaoberať sa námietkami vo vzťahu k ďalším atribútom zodpovednostného vzťahu vrátane námietky premlčania vznesenej odporcom. Nebol tiež dôvod na vydanie medzitýmneho rozsudku, ktorý má svoje opodstatnenie len v prípade preukázaného základu nároku. V čase vyhlásenia rozsudku už došlo k uplynutiu zákonom stanovenej lehoty v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku.

Odporca si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania, ale bez ich vyčíslenia, náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku bola priznaná, avšak odporca si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch pracovných dní po vyhlásení rozsudku, preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nepriznal, pretože zo spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v 2 vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.